

Voor Vince en Meli,
de beste leveranciers van uitspraken en ideeën

Illustraties en omslag: Ute Krause

Omslagontwerp: Christian Keller

Oorpronkelijke titel: *Very important Hugo*

Voor het eerst verschenen in 2012 bij Loewe Verlag, Bindlach, Duitsland

Copyright © 2012 Sabine Zett

Vertaling: Marieke Hoogland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of
openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Nederlandse uitgave © Uitgeverij Holland - Haarlem, 2015

ISBN e-boek 9789025113322

ISBN boek 9789025112981

NUR 283

Griezelen in de zomer 9
De roep van de planken 26
De enige prins 38
Ten onrechte verdacht 57
Waar is het moordwapen? 71
Het topmodel en de heks 81
Het knutselclubje 96
Kotsbos-family-time 106
Casting op het kasteel 116
Happy Halloween 133
Alles of niets 167

SPIEKBRIEFJE

NAAM: Hugo Kotsbos (ik haat mijn achternaam!)

LEEFTIJD: verraad ik niet (ik voel me minstens 16 ook al zie ik er niet zo uit)

FAMILIE: vader en moeder (best oké maar wel hoogbejaard), oudere zus Anna (een ramp)

UITERLIJK: een mengeling van beroemde sterren (dus: onvoorstelbaar goodlooking: hi ladies!)

OVERMIJ: cool type, geniale leerling, held van de school, altijd een grap paraat, hard op weg om multimiljonair te worden (don't touch my money)

HOBBY'S: sport (voetbal, handbal, judo, zwemmen en ik heb zelfs ballet geprobeerd (!).
speurwerk (zoals die gasten in tv-thrillers). Op de planken staan (ik ga een ster worden) en plannen verzinnen om rijk te worden (ben altijd blut).

LIEVELINGSWOORD: vakassistente (in plaats van
bijlesjuf)

IK HAAT: shoppen (wie heeft dit ooit
uitgevonden?!)

BESTE VRIEND: Nick (mijn maat sinds de
kleuterschool)

VIANDEN: op nummer een staat Laura Berg
(door mij altijd bergrat genoemd
omdat zij mij altijd loopt te pesten
met mijn achternaam)

VERLIEFD OP: NIEMAND!!!

BESTE OKE VIND IK: Viola, Lucy, Linde, samantha, Astrid,
Coco, sophie, Annabel, Tessa, Emma, Cathelijne, Mel,
Alexandra en nog een paar anderen. (Maar let op:
geen woord hierover tegen Nick!)

GRIEZELËN IN DE ZOMER

‘Dat onthoofde lijk vind ik het leukst.’
‘Hé kijk Hugo, je kunt het hoofd er los bij bestellen. Met uitgestoken ogen en bloederige lippen.’
‘Oké man, dat is goed gruwelijk! Eh, zijn er misschien ook gewoon skeletten of spinnen en kakkerlakken?’
‘En heel veel bloed! Dat hoort er ook bij!’
‘Nick, mijn moeder vermoordt me als ze dat ziet.’
‘Des te beter, hebben we echt bloed: het jouwe!’
‘Ha ha, altijd lachen met jou.’

Nick en ik zitten in de werkkamer van mijn vader achter de computer. We zoeken op internet naar coole griezelspullen voor onze Halloweenparty. We hebben maar een uur, want dan worden we van internet gegooid door een of andere stomme tijdklok die erop geïnstalleerd is door mijn ouders, je weet wel,

van die mensen die nog in de prehistorie leven.

Nick en ik gaan samen een feest geven voor onze verjaardagen. Nick wil zijn twaalfde verjaardag nog vieren, en ik trek mijn dertiende verjaardag alvast een beetje naar voren. We hebben namelijk toch min of meer dezelfde vrienden. Die moeten wel twee cadeaus meebrengen natuurlijk.

We waren het al snel eens over het thema van onze party: Halloween. Want Nick was eind oktober jarig. Inmiddels is het wel bijna zomer. Nou ja, boeien.

Mijn verjaardag is over ruim een maand. Daar kun je verder niet zoveel mee qua thema. Ik heb wel even een ‘Vlinders & Bloemen Zomerfeest’ overwogen, met bijpassende verkleedkleden. Gewoon voor de fun, om mijn vrienden eens flink op de kast te krijgen. Maar het vooruitzicht van griezelige monsters, enge spoken, angstaanjagende heksen en vooral veel gillende meiden, trekt mij toch meer aan.

En op internet kun je alles kopen voor zo’n feest, het hele jaar door. We hadden ook een midzomerkerstfeest kunnen vieren of een Valentijnsfeest. Maar de boel een beetje opschudden is meer onze stijl, zeker op school.

Ik verheug me nu al op de geschrokken gezichten van de meisjes, die natuurlijk gillend van angst in mijn armen springen. En misschien de jongens ook wel, maar die vang ik niet op. Vooral de beide Jonassen wil ik sowieso even flink op stang jagen, want die gasten zitten mij altijd te zielen. Hah!

Nu moet ik alleen nog even gebruik maken van een zwak momentje van mijn vader, zodat ie zijn creditcard trekt om de winkelwagen af te rekenen die we nu online gevuld hebben. Die feestartikelen zijn echt super!

Mijn moeder had beloofd om aan opa en oma te vragen of we het feest in hun tuinhuis mogen geven. Dat is namelijk best wel groot, echt de perfecte partyplek. Opa zit er altijd met zijn herenclub te kaarten. En mijn grootouders hebben meteen ja gezegd. ‘Heerlijk, leven in de brouwerij!’ meende oma. Ze stelde ook nog voor dat opa dan wel een oogje in het zeil kon houden. Dat willen volwassenen altijd. Ik weet zeker dat mijn ouders en die van Nick dat als voorwaarde zullen eisen. ‘Je kunt opa ook wel als DJ inzetten, hij heeft toffe muziek,’ voegde ze eraan toe.

Hmm. Daar moet ik het wel eerst even over hebben met

Nick. Ik weet niet heel zeker of hij mijn opa's *toffe* muziek wel op prijs stelt. Ik bedoel maar, mijn opa is niet echt een Hardwell. Die zouden we veel liever inhuren. Maar aan de andere kant, als oppasser kunnen we beter mijn opa hebben dan mijn vader of moeder. Maar nu moeten we eerst de feestartikelen bestellen en daarna gaan we de gastenlijst opstellen.

'Nick? We moeten ook nog even besluiten wie we uitnodigen en wie niet,' zeg ik. 'Gasten brengen vreugde aan, is het niet bij het komen dan wel bij het gaan, zoals taalkundigen zeggen.'

Mijn vriend lacht zich dood. 'Sorry?! Ben jij aan het trippen of zo?'

'Taalkundigen, neerlandici, *you name it*. Ik moet af en toe een paar uitspraken van hoog niveau doen, om mijn ouders ervan te overtuigen dat ik op taalgebied goed ontwikkeld ben.'

'Huh? Waar is dat goed voor?'

'Zaterdag is het weer Kotsbos-family-time, ze willen ons dit keer meeslepen naar een of ander theater. Mijn moeder heeft een modern stuk uitgekozen. Ik kan je nu al zeggen dat die gasten op dat podium hetzelfde soort wartaal uitslaan als ik net.'

'Wie verzint zoiets?'

'Mijn moeder heeft een recensie gelezen in de krant. In de culturele bijlage. Ze hield hem papa voor zijn neus en zei erbij dat het een taalkundig hoogstandje was met eh, hoe

heet het ook al weer... neomoderne elementen... *whatever*. En dat het zo goed voor onze ontwikkeling zou zijn.'

Nick schudt zijn hoofd. 'Klinkt totaal *weird*. Neem je iPhone in elk geval mee, dan heb je wat te doen.'

Dat had ik zelf ook al bedacht. Helemaal toen ik mijn vaders reactie zag. Hij rolde met zijn ogen en stelde in plaats daarvan voor om naar een voetbalwedstrijd te gaan. Dat dat ook een kwestie van algemene ontwikkeling was. Er speelden teams uit verschillende regio's, dus dan zou het twee keer vijfenveertig minuten aardrijkskunde zijn. Een prima familie-uitje, zei hij er nog bij, 'want voetbal is ten slotte gewoon ook een stukje cultuur.'

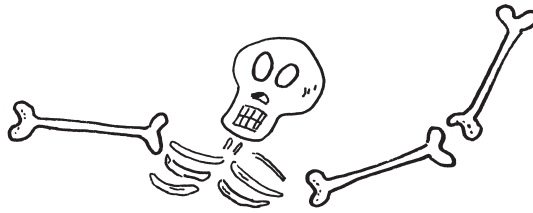
Maar hé, dat zag moeder toch heel anders. Waarop ze ruzie kregen. Het eindigde ermee dat ze besloten dat we het allebei zouden doen – dat stomme neo dinges drama en de voetbalwedstrijd. Maar aangezien ik in principe het liefst zelf beslis wat ik in het weekend doe, waar mijn zus het bij wijze van uitzondering helemaal mee eens is, zet ik alles op alles om sowieso onder die voorstelling uit te komen. En dus moet ik mijn ouders laten zien dat ik genoeg algemeen ontwikkeld ben en mij zeer goed mondeling kan uitdrukken.

Dat vertel ik allemaal aan Nick, die mij vol medelijden aankijkt. 'Zuur, man. De laatste toneelvoorstelling die ik gezien heb, was *Pippi Langkous in Takatukaland*. Toen was ik vijf.'

'Geluksvogel,' zeg ik. 'Die gasten spraken zeker heel nor-

maal, die hebben de toeschouwers vast geen taalkundige uitdaging geboden. Woorden zijn het gereedschap van de toneelspeler, zoals de taalkundigen zeggen.'

'En verkleden is de fun van elke horrorparty,' zegt Nick. 'We gaan eerst de gruwelijkste feestartikelen ever uitzoeken. Yolo!'

We zijn het snel eens en bestellen niet alleen het lijk zonder hoofd en het skelet, maar ook een groen alienkostuum en een levensgrote heks, reuzenspinnen, rubberen kakkerlakken en een paar griezelmaskers. Het winkelmandje zit bomvol en de 156 euri's die betaald moeten worden, lachen

  ons vrolijk toe. Omdat het voorjaar is, krijgen we wel tien procent korting, anders was het nog duurder geweest.

'Een koopje,' zeg ik zekerder dan ik mezelf voel. Want ik geloof niet dat ik mijn vader zo gek krijg dit te betalen.

'We moeten het maar verdelen,' zegt Nick met een klagende ondertoon. 'En dan hebben we nog steeds een probleem, want ik ben blut. En met het zakgeld dat ik tegoed heb, moet ik de schuld aflossen die ik nog heb openstaan bij mijn moeder.'

Ah, dat probleem ken ik. Mijn cashflow is ook altijd be-
roerd. Toch probeer ik mijn vriend te troosten. ‘We wacht-
ten het even af. Misschien heeft mijn vader een gulle bui.’
‘Komt dat vaak voor?’ wil Nick weten.

‘Tot nu toe niet,’ moet ik toegeven, ‘maar wat niet is kan
komen, toch?’

Mijn telefoon gaat en Nick grijnst. ‘Wie belt jou nou? Een
meisje van school? Lucy of Laura?’

‘Hoe weet ik dat nou, ik heb nog geen eens kunnen kijken.
Lucy, Laura, Linde, de hele L-afdeling zit achter mij aan.
Maar ik neem niet op.’

‘De L-afdeling?’ Nick ziet er ineens op-
gefokt uit. ‘De L van liefde?’

‘Nee, van Lollige Leraar, nou goed?’
zeg ik met een afwijzend gebaar.

‘Huh? Word jij door leraren gebeld?’

Waarom zitten die achter jou aan? Wat
heb je nu weer uitgevreten? En bestaan er echt
lollige leraren? Want die ken ik in elk geval niet.’

Mijn mobiel is weer stil. ‘Nick, jij begrijpt soms helemaal
niks van mijn humor, hoewel we al sinds de kleuterschool
vrienden zijn. Natuurlijk bestaan er geen lollige leraren.’

‘Maar wel serieuze. En trieste. Maar wat moeten die nou
met jouw nummer?’

Het gesprek loopt totaal de verkeerde kant op. ‘Hoho, er
zit niemand achter mij aan en met de L-afdeling bedoel ik
de Ladies. Je weet wel, de vrouwtjes! Is het je nooit opge-

vallen dat we er nogal veel kennen die een naam hebben met de letter L?’

Nick kijkt naar de grond. ‘Maar Linde zit sowieso niet achter jou aan,’ mompelt hij.

Hij bedoelt Linde Koopmans uit onze klas. Nick is de laatste tijd nogal close met Linde, maar hij houdt stug vol dat ze echt niet zijn vriendin is. Dus niks van kussen of handje vasthouden en dat soort shit waar ik zelf ook een hekel aan heb. Maar liefde gaat door de maag en dus is Linde een goede match. Want haar vader is bedrijfsleider in een supermarkt. Linde is dus onze favoriete snoepleverancier. Heel handig ja, als je steeds geen cent te makken hebt zoals in ons geval.

‘Alles chill, ze blijft jouw snoezepoesje,’ zeg ik.

Nick krijgt een rode kop en kijkt me kwaad aan. ‘Ze is mijn snoezepoes niet!’

‘Ook goed, je knuffelkonijntje dan.’

‘Hugo!’

‘Je schattepatatje?’

Nick springt op. ‘Zit me niet zo te zieken man, anders vier je maar in je eentje feest.’

Ik lach en geef hem een vriendschappelijke boks. ‘Geintje, ouwe, ik weet toch ook wel dat jullie gewoon... een goed setje zijn. Net als Donald en Duck, Coca en Cola...’

Ik kijk hem aan en zie dat hij gelukkig niet meer kwaad is. ‘Appels en peren, ketchup en mayo, Face en book...’ vult hij het rijtje grijnzend aan. ‘Jammer genoeg zitten die niet

bij ons in de klas, kunnen we niks mee.'

Jammer ja.

Het wordt nu echt wel über flauw, dus we gaan gauw overleggen wie we precies op de GG moeten zetten. De Geheime Gastenlijst.

'Alleen ons clubje, lijkt me zo,' zegt Nick.

Weer dat gruwelijke woord dat iedereen de laatste tijd steeds gebruikt. Clubje. Stom. Ik haat clubjes, daar wil ik niet bij horen. Nou ja, behalve als ik er de baas van ben. Ik moet toegeven dat mijn vriend heel oké is en dat de girls uit onze klas lang niet meer zo truttig zijn als vroeger. Maar moeten we dan nu met elkaar getrouwd zijn? Nee, zeg ik.

Mijn zus Anna zegt dat ik er maar beter van kan genieten zolang het duurt omdat die meiden binnenkort alleen nog

maar op jacht gaan naar oudere jongens. Die rijper zijn. Maar Anna heeft hier geen verstand van, want die is zelf helemaal niet rijp al is ze zeventien en zit ze in de bovenbouw. Er slingeren bijvoorbeeld nog hele kolonies knuffelbeesten rond in haar kamer, terwijl ik die allang heb verbannen naar een donkere hoek onder mijn bed. Alleen Beertje, mijn oude teddy, mag nog wel bij mij in bed slapen, maar dat weet niemand.

‘Laat Lucy nog wel eens wat van zich horen?’ vraagt Nick nieuwsgierig. ‘Jullie hadden het toch wel chill samen.’

Ik knik. ‘Met Lucy en mij is het prima, maar het kan ook een beetje saai worden. Geen zin om de hele tijd over *Hollands Next Topmodel* te praten of over waanzinnige kapsels. En Lucy kijkt nooit naar die Amerikaanse series die wij leuk vinden. Mannen onder elkaar, zoals met jou of met een groep, dat is gewoon veel beter.’

Als mijn zus dit zou horen, zou ze een lachaanval krijgen en waarschijnlijk roepen: ‘O la la! Jij moest eens wéten hoe gezellig het met zijn tweetjes kan zijn, tuinkabouter!’ Maar ik denk daar dus heel anders over. Met de hele groep bevalt me wel.

Nick is het gelukkig met me eens. ‘Right. Hoewel Linde niet verkeerd is.’

Meent hij dat nou echt? Maar dan is hij verliefd, of heb ik het mis? Nick ziet mijn gezichtsuitdrukking en schraapt zijn keel. ‘Goed, ander onderwerp. De party is prioriteit nummer een!’

Eindelijk gaan we het over echt belangrijke zaken hebben. ‘Ik vind dat we onze gasten wel duidelijk moeten maken dat het een exclusieve party is. Het is een eer om uitgenodigd te zijn,’ zeg ik, ‘je weet wel, zoals een VIP-party met BN’ers die daar absoluut gezien willen worden. We kunnen VIP-kaarten uitdelen of een uitsmijter regelen die bij de deur alleen mensen binnenlaat die op de VIP-lijst staan.’ Uitsmijter, dat lijkt me echt iets voor mijn moeder. Die kan met haar strenge blik als röntgenstralen alles en iedereen in een seconde doorzien. Helaas geldt dat dus ook voor mij.

‘Is dat niet een beetje overdreven? Exclusief, maar zonder dat VIP-gedoe en uitmijters en pasjes enzo.’

‘Waarom niet? Er komt een dag dat wij hoe dan ook beroemd zijn. Dus we kunnen net zo goed nu alvast beginnen met onze eerste VIP-party,’ zeg ik. ‘Dan kan iedereen ook alvast een beetje wennen aan ons, dat we ondanks onze sterrenstatus toch nog wel normaal zijn.’

Nick moet lachen. ‘Jij mag de ster zijn, word ik jouw manager. De man op de achtergrond die de touwtjes in handen heeft. Hopelijk duurt het niet al te lang meer, kunnen we eindelijk in het geld zwemmen. Je gaat me toch wel vet betalen hè?’

Ik knik toegeeflijk. ‘Alleen als je je job goed doet natuurlijk, als je mooie deals voor me regelt en al het gezeur van me weghoudt.’

‘Yes sir!’ Nick glimt. ‘Neem je me ook in dienst met een slecht rapport?’

‘Zeker weten, gast, zolang je mijn centjes maar goed telt.’

‘Hebben we toch een rekenmachine voor.’

‘Is zo. Nou, dan is alles duidelijk.’

‘Super! Op naar onze eerste BN’er-party.’

We zijn het er ook snel over eens dat de lekkere hapjes binnen het griezelthema moeten passen. Ik stel voor om alvast afgekloven kipkluijfjes te gaan sparen, die kunnen we dan als versiering gebruiken. Maar Nick weet zeker dat dat enorm gaat stinken.

‘Iedereen moet natuurlijk verkleed komen. Dat is verplicht,’ zegt hij. ‘Wie zeurt mag niet komen.’

Nu we bij de uitnodigingen zijn aanbeland, pak ik meteen twee potloden en sla mijn schrijfblok open.

‘De tekst moet de boodschap van dubbele cadeaus en griezeloutfit goed duidelijk maken,’ meent Nick. ‘Ik hoef alleen maar geld, ben ik eindelijk een keer schuldenvrij.’

Ik twijfel. ‘Money is natuurlijk het beste, maar denk je dat de anderen ons dat zullen geven? Ik denk

dat niemand naar ons verlanglijstje zal vragen. De ladies gaan natuurlijk een cadeautje shoppen en van de rest wed ik dat ze met de meest debiele dingen aan komen zetten.’

‘Ja, maar dat moet je dus goed communiceren. Mijn tante had op de uitnodiging van haar

